

VETLLA DE PREGÀRIA

davant del CIE de Barcelona

Dissabte 30 de gener del 2021 a les 18h

Carrer E Zona Franca n°40
Línies d'autobús 21 i 109

VIURE SENSE CIE ÉS POSSIBLE

Benvinguts i benvingudes,

Fa un any i pocs dies, el 18 de gener del 2020, la vetlla del 2020, ens vam trobar, davant aquestes portes tancades, per expressar un desig comunitari, un desig d'acollida davant l'hostilitat vers les persones en processos migratoris en situació administrativa irregular. Poques setmanes després, el 15 de març, va començar el confinament obligat i, entre altres mesures, el CIE va desallotjar els interns: alguns van sortir en llibertat i altres varen ser els darrers expulsats abans del tancament de fronteres.

La primera setmana d'octubre 2020 84 persones tornaven a ser internades en el CIE : unes dentingudes en el carrer i altres arribades en pasteres. Una vegada més es tornava a visibilitzar l'hostilitat vers l'estranger.

De març a octubre 2020 vàrem constatar que viure sense el CIE és possible, que no cal aplicar una *mesura tan desmesurada* : una mesura que implica la pèrdua de drets fonamentals i el trencament del projecte vital de les persones internades en el CIE.

La pràctica de l'hospitalitat no és pas nova, potser l' hem de rescatar de l'antiga tradició en què es deia הכנסת אורחים, que ja des del temps d'Abraham significa hospitalitat i en sentit més profund hospitalitat vers l'estranger.

Aquests mesos ens han mostrat que és possible, que no és cap somni irreal, i també que sabem fer-ho, sigui des dels nostres cors o des de les antigues tradicions : sabem i podem ser hospitalaris.

Recordem, llavors, un passat recent en que se'ns va mostrar que viure sense CIE és possible.

30 de Gener del 2021

*Els noms dels testimonis han estat modificats per mantenir la confidencialitat de les persones internes.

CANT: LENTAMENT

Lentament, ens fem presents, i acollim...

...la vida que ha de néixer a cada instant, a cada instant.

...el pobre que ara dorm al meu carrer, al meu carrer.

...el dubte de qui dóna el primer pas, el primer pas.

...la mare que ara vetlla aquest infant, aquest infant.

...els somnis d'immigrants que s'han truncat, que s'han truncat.

...la por de qui se sent sol i oblidat, sol i oblidat.

1a Part - Testimonis CIE

ESTIC CANSAT, NOMÉS VULL TENIR UNA VIDA DIGNA Hocim, 25. Marroc.

“Porto dos anys vivint a Donosti i treballo i faig cursos. No sé perquè em porten aquí.” i torna a repetir el mateix, no dues sinó tres, quatre, potser fins a cinc vegades. Jo deixo que parli i cada vegada es queda com adormit. “Perdona, estic cansat, em donen unes pastilles amb els àpats” M’ensenya les capses - Diazepam i Dormidina - i em diu que del primer medicament, pren uns 6 ó 7 píndoles al dia i del segon, només per dormir, unes quatre. També em comenta que no està gaire acostumat a prendre medicaments però que li ha explicat el metge del CIE que així està més tranquil. La conversa es fa difícil i ara entenc que és a causa de la quantitat de medicació que ha pres. Va estar només deu dies més durant els quals ens van trobar una vegada més, i ell continuava cansat, absent, repetint les frases en bucle.

Hocim va ser expulsat al Marroc després de 42 dies d'internament.

Silenci

TINC FRED

Jaime, 38. Xile.

“Vaig arribar com un turista més a l'aeroport del Prat, des del meu estimat Xile. Sí, estimo molt el meu país però allà no és possible una vida digna i bona : vaig perdre un ronyó quan una bala em va arribar de manera accidental durant uns aldarulls. Gairebé podia haver mort però, en canvi, va fer més ferma la meva decisió de venir a aquest país a cercar feina com a pintor. La VISA de turista va caducar i era qüestió de temps. Quan aquella tarda van demanar-me la documentació al metro la “suerte estaba echada”

Fred és la paraula que segurament més es va repetir al llarg de les visites. El menjar estava fred, amb les safates preparades 1 hora i mitja abans dels àpats, feia molt fred a les sales on passaven el dia, les habitacions congelades... Ell ho patia especialment a la zona lumbar, ja que l'operació de l'extirpació del ronyó li havia provocat problemes. Va informar a tothom qui va poder dins del CIE de la seva situació (direcció, serveis socials, etc.), demanant alguna mesura que l'ajudés a portar millor la situació. Unes faixes tèrmiques que li dúiem setmanalment és tot el que va aconseguir.

Jaime va passar 58 dies tancat al CIE, possiblement alliberat després.

CANT: VINE PARE DELS POBRES

Vine, Pare dels pobres,
omple a tots del teu amor.
Vine, Pare dels pobres,
omple a tots del teu amor.

HE PERDUT LA MEVA FAMÍLIA

Wanis, 16. Algèria.

"Sóc menor. Ho he repetit un munt de vegades, però no em fan cas. No sé què puc fer. Tinc molta por, no sé perquè estic aquí. Fa cinc dies que vaig arribar i no puc dormir ni menjar. Tinc por a la cel·la, al pati, al menjador. Necessito que em facin les proves de minoria d'edat i així em deixaran sortir d'aquí. No puc tornar a Algèria, allí visc al carrer: els meus pares són morts i del meu germà fa anys que no en sé res. Tinc molta por."

Wanis va arribar en pastera. Va començar a parlar amb la voluntària del Grup de Visites al CIE de Migra Studium perquè el mateix director del CIE va veure que era menor d'edat i el va derivar, perquè la seva aparença de menor d'edat era evident. Així i tot les proves mèdiques no van arribar a temps.

Wanis va ser deportat a Algèria 7 dies després d'ingressar al CIE.

Silenci

ESTIC SOL

Ibrahim, 24. Gàmbia.

“Al 2015, vaig marxar cap a Líbia i vaig haver de travessar Senegal, Mali, Burkina, un viatge molt llarg i sense dir res a la meva família: volia estalviar-los la duresa del comiat, preocupacions, sobretot no volia que es preocupessin... me'ls estimo tant que no suportaria veure que pateixin per causa meva.

Tenia molt clar que en arribar a Líbia, agafaria una pastera cap a Itàlia, i així va ser. Però el trajecte no me l'esperava tan dur; quan torno a recordar-lo només em venen sentiments de por, de l'horror de sentir la mort en aquelles aigües tan negres. Van morir dos dels meus companys i els van llançar al mar...

A Itàlia, vaig trobar feina temporal de jardineria i cuina, i després d'un temps sense feina, uns coneguts d'Almeria em van animar a venir a Espanya era el 2019. A Almeria treballava alguns dies a un hivernacle; les condicions eren molt dolentes, inhumanes, i vaig decidir tornar a Itàlia. A la frontera van demanar-me la documentació i vam portar-me al CIE.

Aquí estic molt sol. No tinc a ningú, no conec a ningú. Només somio en un futur millor, en el que pugui treballar i ajudar la família.

Ibrahim va ser alliberat després de 56 dies internat.

CANT: NADA NOS SEPARARÁ

Nada nos separará (x3)
del amor de Dios.
Res no ens podrà separar (x3)
de l'amor de Déu

NO VULL PROBLEMES, PERÒ...

El Fekri, 25. Algèria.

“Mira, no tinc ganes de parlar”, em va dir, però no es va moure de la cadira. Jo tampoc em vaig moure i vaig decidir donar-li el seu espai. No van passar ni dos minuts i de sobte, un doll de paraules: “Em guanyo la vida, saps? no depenc de ningú, guanyo diners amb la ferralla, no robo a ningú, no em fico en problemes... tot el que vull és viure.

Aquí al CIE fa molt fred (eren els dies del temporal Glòria a Barcelona) i no hi ha calefacció, només tenim una manta, ara ens n’han donat una altra. De totes maneres, no vull problemes, aquí hi ha agents de policia que colpegen els interns, saps? Jo ho vaig veure el dimarts però no vull problemes”.

Torna a callar. Ens mirem als ulls i, sense voler, desvio la mirada a la mà dreta que la porta mig ensangonada i mig amagada. “Sí, la mà. És el pitjor que m’ha passat des que estic aquí, va ser ahir a la tarda: estava resant a la cel·la i van entrar cinc agents de policia per burlar-se de mi; vaig continuar i al final se’n van anar. Però en acabar no vaig poder controlar la meva ràbia i vaig colpejar la paret. Sóc ximple, ja ho sé, però no vaig poder soportar aquells insults i burles.”

El Fekri va ser expulsat a Algèria als 53 dies d’internament.

Silenci

ELS DARRERS DIES DEL CIE

Amin, 29. Marroc.

“Vaig fer un viatge molt llarg des del Marroc. Però el pitjor va ser que els meus familiars a València no van voler ajudar-me, així que em van parlar de Lleida i les possibilitats de trobar feina. Efectivament, sense contracte i cobrant molt poc però era una feina. Així i tot, jo vaig decidir anar a França pensant que seria més fàcil, però en creuar la frontera de la Jonquera, van parar el bus i em van demanar la documentació”.

Duia ja 44 dies al CIE i com passa massa sovint, desconeixia la seva situació jurídica, no tenia ningú que el visités i no disposava ni tan sols del telèfon de l'advocat que l'havia assistit. No en va treure res positiu de la sol·licitud d'asil i del reexamen que li havia aconsellat fer un company. En els següents dies es succeeixen els esdeveniments: es prohibeixen les visites, l'orientació jurídica i els serveis socials. El 14 de març ens truca informant d'un gran neguit general. Apareixen diferents intents de vaga de fam, els interns no volen pujar a les habitacions per por a la situació sanitària i la policia respon amb aïllaments d'interns injustificats i agressions vàries. Mentre que en altres CIE es produïen alliberaments, al de Barcelona deportaven 15 algerians poques hores abans que es tanquessin fronteres. Un dia després del tancament del CIE hi vàrem tornar a parlar per telèfon. Estava fora del CIE però sense cap sostre on dormir, lloc on anar ni res que menjar. Aquella nit tocava dormir a plaça Espanya. Després qui ho sap...

CANT: IN MANUS TUAS

In manus tuas, Pater, comendo spiritum meum,
In manus tuas, Pater, comendo spiritum meum.

2a Part - Testimonis d'Hospitalitat

UNA NOVA VIDA ÉS POSSIBLE

Ana Elena, 29. El Salvador.

"Vaig arribar del meu país el 2019. Vaig demanar protecció internacional. No coneixia a ningú i vaig acabar vivint en un dels albergs municipals de Barcelona. D'allí em van orientar perquè entrés en contacte amb Migra Studium. Allà em van proporcionar persones que em van acollir a casa seva. He realitzat alguns treballs que m'han ajudat a subsistir.

Migra Studium ha estat de molta ajuda, ha estat una benedicció enmig de la pandèmia. Tots sabem que emigrar és molt difícil i avui en dia amb tot el que passa com a conseqüència de la pandèmia encara és més difícil, però poder tenir el suport de la Xarxa d'Hospitalitat ens ha ajudat a viure una mica millor durant aquesta crisi.

Mai ens ha faltat sostre, menjar ni suport moral ni la calor d'una família. Sempre vam ser (vaig emigrar amb una germana menor que jo) part de les famílies que ens van acollir. Agraïm tota l'ajuda que hem rebut i el suport que ens segueixen donant ara que ja podem viure pel nostre compte i estem començant una altra etapa del nostre procés migratori. "

HOSPITALITAT DESPRÉS DEL MEU VIATGE

Kamal, 20. Marroc.

"Amb 17 anys vaig decidir creuar en pastera cap a Espanya buscant un futur millor a un país on no coneixia ningú ni parlava el seu idioma.

A l'arribar a Barcelona tot em va costar moltíssim, primer vaig estar un mes i mig al carrer dormint en un parc. Allà vaig conèixer un senyor que em va portar a una comissaria perquè pogués entrar en un centre de menors. Com només em faltaven 5 dies per complir els 18 per a la policia ja no era menor. Em van dir que havia de tornar al carrer, em vaig bloquejar.

Després d'un temps més al carrer, vaig passar 5 mesos a albergs. Em van explicar el projecte de la Xarxa d'Hospitalitat. En aquell moment vaig sentir el mateix que quan vaig complir els 18 anys però pensant que em passava alguna cosa bona. Va començar la meva millor etapa a Espanya. He estat any i mig amb tres famílies diferents. Ha estat una experiència brutal, he après moltíssimes coses. He pogut començar a estudiar un grau mitjà, els professors estan molt contents amb mi i jo amb ells.

Ha canviat la meua manera de pensar sobre la gent d'aquí. Quan estava al carrer em miraven diferent, guardaven les seves coses com si fos un lladre. Viure això em porta a pensar que la gent no ens vol i que ens odien. He descobert que hi ha de tot: el dolent i el bo és a tot arreu."

CANT - TRENCANT FRONTERES

Ningú que no es vegi obligat
vol marxar de casa seva,
engegar el compte enrere
al rellotge de la vida,
al vol de la llibertat.

Travessant l'infern del nostre món
sentint-hi les mancances,
palpant les enyorances,
desitjant trobar-se
a casa nostra un món millor.

De vegades, però, no s'està a l'alçada
del que se'ns reclama,
del que podríem fer.
No mirem a un altre costat.
No és qüestió de fe, és qüestió de dignitat.

Tot plegat està a les nostres mans:
no es tracta de banderes, de races ni religions...
Es tracta d'ajudar a trencar fronteres.

Trenquem fronteres quan deixem la porta oberta.
Trenquem fronteres quan la por no s'apodera del meu cor.
Trenquem fronteres quan no fem un pas enrere.
Trenquem fronteres quan em mires i em somrius.

Jo... jo... jo vull trencar fronteres (x3).
Jo... puc trencar fronteres.

Tradició Islàmica:

Mi religión es el Amor por Ibn Arabi

“Hubo un tiempo,
en el que rechazaba a mi prójimo
si su fe no era la mía.
Ahora mi corazón es capaz
de adoptar todas las formas:
es un prado para las gacelas
y un claustro para los monjes cristianos,
templo para los ídolos
y la Kaaba para los peregrinos,
es recipiente para las tablas de la Torá
y los versos del Corán.
Porque mi religión es el amor.
Da igual,
a dónde vaya la caravana del amor,
su camino es la senda de mi fe.”

لقد كنت قبل اليوم أنكر صاحبي
إذا لم يكن ديني إلى دينه داني
لقد صار قلبي قابلاً كل صورة
فمرعى لغزلانٍ وديراً لرهبانٍ
وبيتاً لأوثانٍ وكعبة طائفٍ
وألواح توراةٍ ومصحف قرآنٍ
أدينُ بدين الحب أنى توجهت
ركائبه ، فالحب ديني وإيماني

Silenci

Tradició Cristiana:

Benaurances (Mt 5, 1-10)

En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient:

Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel!

Feliços els qui ploren: Déu els consolarà!

Feliços els humils: ells posseiran la terra!

Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà!

Feliços els compassius: Déu se'n compadirà!

Feliços els nets de cor: ells veuran Déu!

Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus!

Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel!

Tradició Jueva: CANT

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה יְהוָה,
יְהוָה אחד.

Shema Israel Adonai elohenu Adonai ehad. (x4)

Escolta, Israel, el Senyor és el nostre Déu, u és el Senyor. (x4)

4a Part - Pregària Final

Per acabar us convidem a encendre les vostres espelmes. Aquestes espelmes representen el patiment de totes les persones que deixen la seva terra cercant un present i un futur millors. Us convidem a que us les endugueu a casa, perquè ens ajudi a tenir present la pregunta QUÈ PODEM FER? A la nostra vida, a la feina, als carrers, al veïnat, als espais de participació política.... què podem fer per acollir-los i perquè es respectin els seus drets i la seva dignitat. Així **serà possible viure sense CIE.**

*Senyor, tu que a ningú veus com a un estrany
i a ningú deixes sense la teva protecció,
conforta els nostres germans i germanes migrants
perseguits i els detinguts en els CIE.*

*Concedeix-los a tots fortalesa i serenitat
per a afrontar els difícils moments que viuen.
I a nosaltres, dóna'ns un amor fort i decidit,
per poder ser hospitalaris, acollidors i profètics.
Ajuda'ns a posar els mitjans per lluitar
per una reforma migratòria integral
i pel tancament dels CIE.*

*En aquest món, que sembla tan deshumanitzat,
ajuda'ns a ser llum en el nostre entorn.*

*Llum que ajudi a deixar enrere la hostilitat
per donar pas a la hospitalitat i l'acollida.
Ajuda'ns a caminar sense pors, i a plena llum,
com a filles i fills del mateix Déu.*

CANT: PARE NOSTRE (VINE SENYOR)

Pare, tu que estàs al cel,
més enllà dels llocs i de la història.
Sant és el teu nom, ni el goso pronunciar.
Gran el teu regne, eterna esperança.

L'amor que Tu ens tens podrà ser real
entre tant dolor i tanta violència.
Fes d'aquesta terra lloc de llibertat,
viva justícia, plena igualtat...

Dóna'ns l'aliment d'avui, set de veritat,
i perdona'ns quan fallem amb els germans.
No permetis que ens deixem portar pel món
i allibera'ns de la por.
Vine Senyor, vine Senyor.

[PARE NOSTRE RESAT] + tornada.

CONVOCA I ORGANITZA: Grup de visites al CIE (Fundació Migra Studium - Servei Jesuïta a Migrants)

ADHESIONS: ACAT (Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura), ACG Barcelona (Acció Catòlica General), ACO (Acció Catòlica Obrera), Arrels Sant Ignasi, Associació AMICAL dels Immigrants Marroquins a Catalunya, Associació Dahirah Jazboul Xouloub, Associació Intercultural Diàlegs de Dones, Asociación Mujeres Migrantes Diversas, Associació Noves Vies, Bosco Global, Càritas Diocesana de Barcelona, Càritas parroquial Santa Maria de Badalona, Casal Lloïola, CCAR (Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat), Centre Cultural Islàmic Català - Clot, Col·lectiu de Capellans Obrers, Col·lectiu Hourria, Col·lectiu Som Cristians, Comunitat Sunday, Cristianisme i Justícia, CVX Catalunya, CVX Fòrum Joves, CVX Sagrada Família, Delegació Diocesana de Pastoral Social i Caritativa, Entrecultures, Fundació Bayt Al-Thaqafa, Fundació Benallar, Fundació Carles Blanch, Fundació Comtal, Fundació Educació Solidària, Fundació Escola Cristiana de Catalunya, Fundació Jesuïtes Educació, Fundació La Vinya, Fundació Privada Viarany, Fundació PROIDE (Promoció i Desenvolupament), Fundació Salut Alta, Fundació Servei Solidari, GIR (Grup Interreligiós del Raval), GOAC (Germanor Obrera d'Acció Catòlica), IRIDIA - Centre de Defensa dels Drets Humans, JELL (Jesuïtes Educació en el Lleure), Jesuïtes Casp - Sagrat Cor de Jesús, Jesuïtes Catalunya, JOC Nacional de Catalunya i les Illes, Justícia i Pau, MCECC (Moviment Centres d'Esplai Cristians Catalans), Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, OSJD (Orde Hospitalària Sant Joan de Déu), Parroquia Mare de Déu de Bellvitge, Parroquia St. Anna-Hospital de Campanya, Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants, Radio ECCA, Religioses Sagrat Cor de Jesús, Secretariat Diocesà de Pastoral amb Migrants, Secretariat diocesà de Pastoral Obrera de Barcelona, Sector Social Companyia de Jesús, SED (Solidaritat Educació Desenvolupament), Segarra Films, Servei Jesuïta a Migrants, Sindillar, SOS Racisme, Tanquem els CIE, URC (Unió de Religiosos de Catalunya).

www.migrastudium.org
934 120 934
@migrastudium
info@migrastudium.org
c/ Palau 3, 08002 Barcelona

